D·N
23/5 1950

Uppmjukad skolreform

Den Weijne—Lundbladska reformplanen för skolväsendet beteckna**des** på sin tid som en reviderad uppläga av skolkommissionens, ett försök att åstadkomma samling genom en serie kompromisser och tillrättalägganden. Skolutskottets bearbetning av frågan har samma karaktär: de återstående tvistemålen avtrubbas eller överbyggs genom utvidgning av försöksverksamheten och "mjuk skrivning".

Typisk är den formel som berör realskolans ställning. Där talas om att enhetsskolan kommer att ersätta folkskolan, den högre folkskolan, kommunala mellanskolan och realskolan, "i den mån försöksverksamheten sådagsläggar lämpligheten härav". Även realskolan kan ställa upp till tävlan, opinionen bland läroverkslärarna har uppnått detta medgivande. Kompromissen på den punkten har vissa oklara drag — man får inte veta något närmare om konkurrensvillkoren —, men de flesta torde erkänna att det fortfiipande inre reformarbetet under 50-talet endast kan gagnas av att även lärarna på realskolestadiet känner sig delta i uppbyggandet av framtidens skola.

Väsentliga delar av skolreformen är emellertid lämnade åt sidan så länge läraruthildningen och lärarrekryteringen inte har behandlats. Den förra frågan prövas i riksdagen i höst — om man ens då kan fastställa bestämda riktlinjer —, den andra frågan har tyvärr skjutits på framtiden i samband med de komplicerade lönestredningarna. Skadan av denna passivitet kan bli mycket stor både beträffande det "vanliga" skolarbetet och det experimentella. När det visar sig omöjligt att bemätta adjunktstjänster i många Norrlandsstäder, hur skall det då gå att få ämneslärare villiga att söka tjänst vid försökskolan i Hietaniemi? frågar Folkskollärarnas Tidning. Om några år, när försöksverksamheten när realskolestadiet, blir det sikert svårt att få akademiskt utbildade lärare.

Utomordentligt viktigt är också att skolöverstyrelsens försökskrotel med undervisningsrådet Norinder i spetsen utrustas med kvalificerad personal i tillräcklig utsträckning. Metodisk planläggning och metodisk bearbetning är nödvändig, eljest uppnår man inte de eftersträvade fasta riktpunkterna för skolans utveckling.

Försöken kommer att gälla inte minst de viktiga differentieringsproblemen. Ett vidlyftigt program med många varianter — ämnar har man inte en klar bild av hur detta bäst skall utföras. Om den förberedande yrkesutbildningen heter det att den skall börja "senast i nionde klassen". Bakom denna knepiga formulering döljer sig skiftande meningar: många önskar att yrkesutbildningen skall sättas in ett år tidigare än i propositionen, dvs. från klass åtta; olika försök anses ha givit gynnsamma resultat. Någon riktig lösning av yrkesundervisningens praktiska sidor har inte vunnits, skolutskottet har inte nått short längre än ecklesiastikministern. Där kommer alltså försöken att spela en avgörande roll. Det är ett problem av den allra största räckvidd: misslyckas man med det, så är också enhetsskolan misslyckad. Pionjärerna inom försöksverksamheten står här inför sin kanske svåraste uppgift, speciellt med tanke på de växlande betingelserna på landsbygden och i städerna.

Statsrådet Weijne önskade allmän samling i skolfrågan, och han har fått sin önskan uppfyllt. De särskilda yttranden som fogats till utskottstuttlåtandet gäller i regel specialfrågor — det stora undantaget är kristendomsundervisningen, som några socialdemokrater kritiserar från principiell religionsfrihetssynpunkt, men inte heller de har försökt utforma ett alternativ. Ecklesiastikministern var som bekant med om att votera bort de radikala antikonfessionella kraven i skolkommissionen. Förmodligen har politiska synpunkter svat starkt inflytande på honom liksom på åtskilliga medlemmar av skolutskottet. Man vill inte ha något bråk — man föredrar att hänskjuta den omtvistliga frågan till framtiden

Familjeannonserna

	Sida
står på sidan med familjenyheter	18

Övriga annonser

som tidigare varit placerade före text i anslutning till familjeannonserna återfinns dels utan särskild rubricering omedelbart efter familjeannonserna	19
— dels under resp. marknadsrubriker	
Efter de orubricerade annonserna följer särskilda rubriker för	
Kungörelser	19
Entreprenader och anbud	19
Auktioner	19

Rubriksystemet

återfinns i dagens nummer på följande sidor:

Meddelanden	19
Skolor och undervisning	19
Yrkes- och hantverkshjälp	19
Företagens marknad	20
Allmänhetens varumarknad	21
Båtmarknaden	22
Motormarknaden	23
Hyresmarknaden	24
Hotell och pensionat	25
Arbetsmarknaden	25
Fastighetsmarknaden	31
Affärsöverlåtelser	32
Kyrkor	32
Resor och kommunikationer	32
Nöjen	32

Skolbesluten vid 1950 års riksdag kommer över huvud taget att präglas av en benägenhet att kringgå krångliga problem, som ibland gör det svårt för utomstående granskare att upptäcka egentliga riktlinjer ens för de anbefallda skolförsöken.

"Incidenter"

För tre månader sedan uppbringades två svenska fiskefartyg, "Marion" och "Larex", av ett ryskt bevakningsfartyg långt utanför den ryska sjögränsen; fiskarna tvingades under vanpehot att lämna redskap och fångst i sticket och kvarhölls under veckor i rysk fängenskap utan tillfälle att meddela sig med anhöriga eller svenska myndigheter, underkastade förhör som grova brottslingar. För en månad sedan blev det av dessa fartyg, "Larex", ånyo föremål för ett ryskt överraskningsfyr, vid fiske mellan Gotland och ryska kusten ansattes "Larex" av ett ryskt bevakningsfartyg och förföljdes under timmar tills det kom i närheten av den gotländska kusten.

Dessa oerhörda kränkningar har sedan månader diskuterats i svensk press. I allmänhet har man utgått från att svenska fiskares rätt att driva sitt näringsfång enligt över hela världen erkända grundsatser måste upprätthållas. Några socialdemokratiska tidningar har emellertid förklarat att vi bör godta ryssarnas uppträdande. "Vi ställer inte till världskrig för ett par fiskares skull", skriver Örebro-Kuriren; "då är det bättre att pensionera de stackars fiskarna". Aftontidningen instämmer: "till och med om vi nödgades pensionera alla Östersjöfiskarna — det är ju inte uteslutet att Ryssland utsträcker sitt territorialvatten fram till svenska kusten — skulle vi inte kunna ställa till med ett världskrig". Genom detta resonemang, enligt vilket man måste välja mellan ett världskrig och hävdande av elementära rätts- och säkerhetsregler, har man framhävt viljan till obetingad undfallenhet inför de brottsliga handlingarna från rysk sida.

I gårdagens debatt i frågan — föranledd av hr Utbults interpellation — gick utrikesminister Unden med medelvälg. Han omtalade att Ryssland över huvud inte svarat på noten om den första kränkningen och i fråga om den andra förmekat allt vad de svenska fiskarna berättat. Att de ryska åtgärderna var folkrättsstridiga blev visserligen fastslaget, men hr Unden nöjde sig med att deklarera att "diskussionen om dessa båda incidenter fortsätter". Ordet incident är som bekant en diplomatisk nedsättande beteckning för en faktisk händelse — denna blir därigenom reducerad till en replipunkt för motvikting och fler en karaktär av ovisentlighet eller rättare overklighet. "Diskussionen fortsätter" — i det ena fallet så ryssarna tysta, i det andra fallet förnekar de fakta: detta kallas diskussion.

Något intresse för saken förmärktes inte i riksdagen. Ett par tiotal ledamöter hörde på interpellationsavsnitt i denna fråga om svensk och mänsklig rätt. Ingen reagerade allvarligt mot utrikesledningens passivitet. Ingen framförde tanken att rysk förföljelse av svenska fiskebåtar möjligen skulle kunna stävjas genom att Sverige — därest denna förföljelse fortsätter — vägrar att fullföljs det ryska kreditavtalet. Det ansågs tydligen vara rimligt att svenska varv på statens bekostnad bygger fiskefartyg åt ryssarna medan dessa hindrar våra egna fartyg att fiska i Östersjön. Ett bättre bevis på den förnedring till vilken vår utrikesledning drivit oss är svårt att finna.

PRESSGRANNAR

Om fredsvindel och pappersrosolutioner fäller danska Socialdemokraten några anmärkningar, nämnast riktade mot de s. k. fredspartisanerna och deras medlingare.

Kommunistbladet Land og Folk hævder nu, at når Sovjetunionen har stemt imod FN-forsamlingens resolution om "gennem vedtagelser af en effektiv international kontrol at muliggøre et effektivt forbud mod og nedrydelse af atomvåben", så skulle det skyldes, at der her var tale om "papirresolutioner uden virkelig mening". Det var nu ikke det argument, Ruland selv brugte. Sovjetunionen nærede tvertimod den opfattelse, at FN-resolutionen havde alt for megen mening, fordi den ikke blot kræver forbud, men også effektiv international kontrol. Det er om den effektive internationale kontrol med atomvæsgen, omslagsden stårg og i modsætning til kommunisterne det anser den allovervejende del af den danske befolkning kravet om et forbud og bort forbud for at være en "papirresolution", ligesom et allovervejende flertal af stater i FN, et lille halvt hundrede, har denne opfattelse.

Samtheden om de "fredsilhænger", der for tiden søger at samle underskrifter på trappetrine og på arbejdspladserne, er den, at de er undertrykte i en fantastisk ævnedel: en "freds"-bevægelse, der er iværksat af verdens højest rustede militærmagt, og hvis virkelige mål er at undergrave den demokratiske verdens forsvar og sikkerhed.

Den kommunistiske "freds"-agitationen bedriver på præcis samme sætt i Sverige som i Danmark — man følger de direktiv som kominformledningen har utfærdet på ryssernes vegnar. Men ryssarna har svårt att fatta svensk och nordisk psykologi. Därför blir antagligen resultatet av trappepringet rätt magert.

Regeringskrisen som kom av sig — allisk hr Rickard Lindströms speciella uppfinning — hade trots sin teoretiska läggning en det annmärkningsvärda drag, som Kvällsposten (h) fäster sig vid:

Om alla nejröster i vanlig ordning tilsvti registrerade, skulle lotten ha kunnat åsamka regeringen nederlag, och då kunde ju MT:n tal om förtroendefrågs ha fått betänkliga konsekvenser. Nu är det ju samstämt att statsministern trots ett nederlag stannat kvar, men då hade under alla förhållandena MT:n vederhäftighet som sprickrör för regeringen blivit ordentligt skamfilad.

I den parlamentariska situation som råder är f. ö. talet om regeringskris ingenting annat än löst prat. Socialdemokraterna har alltjämt en knapp majoritet, som gör det praktiskt omöjligt för en borgerlig koalition att bli regeringsduglig.

Givetvis kunde man tänka sig att socialdemokraterna för att stärka underlaget skulle bomma igen i samverkan med bondeförbundet, men då får den alltande regeringen söka en annan åtsetuna än benämtvisten, där socialdemokrater och bondeförbundare var decideradeo motståndare.

Inom stora delar av bondeförbundet tänker man med saknad tillbaka på den tid, då man fick sitta vid kungens rådsbord tillsammans med den dominerande socialdemokratin. Ingenting hindrar att man, på socialdemokratisk hall räknar med att i tillnæ:ae av förlorad majoritetsställning kunna fortsätta att regera genom att fresta bondeförbundet med en eller annan taburett. . . Det kan knappast anses vara obelogat att spekulera, ev vad som kan hända den 29 hr Erlander blir nödsakad att inkasna sin avskedsansökan.

Valmännen har också en viss rätt att få veta hur de olika partierna tänker sig forsättningen i den händelse valutfallet framtvingar en ny regeringsbildning. Lantmännens inställning till bondeförbundet det kan exempelvis bli beroende av partiledningens syften i förhållande till socialdemokraterna och de andra partierna. Hr Hedlund kommer inte att slippa ifrån att ge ett begripligt besked.

Kommunisternas planerade sabotageverksamhet står under utländsk central ledning, men har i första hand anförtrotts åt specialutrustade avsnekar, som för alla eventualiteters skull hålley sig utanför partimedlemskapet så länge, med lydaktig hjälp av kommunistiska medlemmar — det är Svenska Morgonbladets (fp) karakteristik av läget i anslutning till Ohlininterpellationen.

Emot detta infiltrerade och på blodigt allvar planerade bedrägeri måste självfallet fribetsna anhängare och hela det fria svenska samhälleet gardera sig med en beredskap, som inte får tröja sig med hittills traditionella former, utan måste läggas upp med hänsyn just till utom och metoderna hos de omvetelse förrädare man har att räkna med.

En viktig och mycket värdefull faktor i denna beredskap mot tilltänkt sabotage- och förrädarverksamhet är kommunisternas olyckliga arbetsklimatetes vaksamhet och fosterländska ansvarskänsla. Denna vaksamhet måste emellertid skärpas. Denustom måste den få en mera moralisk stöd genom allmän insikt om vad saken i själva verket gäller. Det hör är inte alls en fråga om vanlig "politik", det är fråga om beredskap för eller emot friheten!

Insikten hiröm måste ge den allvarliga grundtonen åt interpellationsdebatten vid slutet av veckan.

Alltjämt ligger bustsrähten nere kvällar och söndagar på många viktiga linjer i den inre staden, påpekar Ynglve Larsson i Folkpartiets Stockholmsblad. Exempelvis Helmersholme, Eriksdal, Sofia, Hjorthagen, hörtre Kungsholmen och Gröndal tever alltjämt i detta hänseende på krigsårens standard:

För bortåt ett 15-tal busslinjer ser dessa restriktioner för att icke tala om under kriget nerlagda och ännu icke återupptagna linjer. Förortsmen efterusta behov gör sig ibm naturligt är för dem längvägs trefikanter, mera högfluft gällande.

Folkpartigruppens aktion i ansen utlösta omedelbart ett indignerat gny hos majoritetspartiets ledning, främst spårdrägstryckarna ordförande, borgarrådet Mehr. Man försvänar tydligen hos minoritetsgruppen "lojalitet" i form av ett ledljärtat stöd åt bolagets restriktiva trafikpolitik, vilken härmed, behärd från kritik av någon politisk tyngd, skulle bli så mycket lättare att försvara. . .

Naturligtvis måste de mångahanda kraven på trafikförbättringar som folkpartiet framfört vägas efter angelägenhetsgrad och kostnaddar, men erfarenheten måste resultatet bli en merbelastning av ekonomin. Det är riktigare att säga ifrån detta än att söka driva en illusionspolitik. med krav på "afärsmässig drift", vars visserligen outtagda konsekvens måste vara försämrad trafikservice och höjda taxor:

Högergruppen föreslog i debatten denna attityd: dess ledare beklagade folkpartiets fremmöte, dubbelt klandervärd i ett valår, och uttalade med beundransvärd lojalitet att förbehållsätten förtroende för företagsets socialistiska ledning. Tilläventyra kommer den trafikerande allmänheten att fordra ibtet närmare beskrivning av dessa förbehållsätten — även om högern är så förnöjm att den icke vill taga befattning med sådan "valpolitik".

Givetvis kan högern för denna hållning räkna på socialdemokratiska applåder, och dessa synnas representera en större lockelse än uppgifterna som ett oppositionsparti med egna ståndpunkter och klart program.

Meddelande till tidningsabonnenter i Stockholm med förorter

Under tiden 1/6—15/9 1950 kunna undertecknade tidningar liksom föregående år **icke mottagas** på mälan om **adressändring per telefon.** Anmälan måste göras skriftligen och vara tidning till hands minst 3 arbetsdagar i förväg för att det abonnerade exemplaret skall komma till den nya adressen fr. o. m. önskad dag.

Stockholm i maj 1950

DAGENS NYHETER **MORGON-TIDNINGEN**
STOCKHOLMS-TIDNINGEN **SVENSKA DAGBLADET**

Professorsord i Uppsaladebatt: "Moderna dikten svavelpredikan"

Från Dagens Nyheters korrespondent

UPPSALA, måndag.

— Den moderna dikten har övertagit svavelprediknanten ställ. Angesten har blivit en skräckromantik, som skaldernas odlar med förfinning, sade professor H. S. Nyberg, som på måndagen inledde en livlig och stundtals ganska stridbar diskussion om "Är den moderna dikten isolerad?" på föreläsningsfestivalen i Uppsala. Han besvarade för sin del ordningar frågan med ja — med påpekande av att han inte talade som representant för Svenska akademin:

Diktaren borde uttryckta vad vi alla känner, men det gör han inte. Dessutom delaren dikten genom sin form, som ger intryck av en rebus.

Studenten Gustaf Grelling, Borås, ansåg tvärtemot att dikten inte är isolerad och dödförklarade densutom begreppen klassisk och modern dikt.

— Det finns bara äkta och oäkta, och när folk inte förstår äkta dikt beror det på att de inte ids anstränga sig.

Uppsalaskalden Bo Setterlind protesterade indignerat mot "den förskräckliga folkbildningen", som vill göra dikten förståelig — den måste vara exklusiv. I det här landet är det en sön erbarmlig nivå på kultur och allt, klagade han. Låt oss emigrera en tio stycken unga diktare! så kommer vi tillbaka om några år. I överensstämmelse.

Margit Abenius fick starka upplåder för en varmhjärtad appell till de samlade författarna att försöka hjälpa de kolleger som lider av en värre och oförskyld isolering:

flyktingförfattarna, t. ex. genom att försöka ordna stipendier för dem.

Dikterna ett par generationer före

Eftersom folk ägnar så litet tid åt sin personliga utveckling, så vore det närmast ett mirakel om inte dikten ha kom en eller ett par generationer före, framhöll Eric Gamby. Sen kom Sven Stolpe med den verkliga attacken.

— Vi känner oss stå inför fiender här, sade han, och kallade H. S. Nyberg sätt att tala om litteratur skrämmande. Författarnas värde ligger i att han presenterar vad ni inte känner och inte upplever! Det intressanta med professor Nybergs forskning är vil det som ondra professorer inte tänkt på!

Jag har aldrig mött en svensk man som ligger ner bräckdun så mycket på böcker som på sprit — förstås, ma vara honom förlåtet — eller bio o. dyl. Jag har ett intryck av att vi skriver för damer, och Gud vårsigne dessa damer! I Frankrike

Ordningsmen vältrare — Brickell.

Ungdomens vän — Julin.

Sålunda

Ungdomens vän — Julin.

Ordningsmen vältrare — Brickell.

Ungdomens vän — Julin.

Ordningsmen vältrare — Brickell.

Ungdomens vän — Julin.

NYBAKADE HINDRADE TRAFIKEN POLISEN I BODEN GREP TRE

— Inte ens nybakade studenter får uppträda som om de ägde hela stan, förklarar Bodenpolisen med anledning av att den gripit tre studenter natten till söndagen.

Det hade varit examen med åtföljande hippa på lördagen, och vid 2,30-tiden vandrade den vitmössade skaran med danser genom stan för att traditionsenligt hylla lärarna i deras bostäder. Så kom en polisbil fäkande, studenterna uppfattade inte någon uppmaning att skingras, men när polisbilen plötsligt uppsteg bakifrån vackte detta en viss munterhet bland studenterna. Se dan fortsatte man fram till rektorns bostad för att sjunga, och rektorn mottog hyllningen från sin balkong.

Då hörde plötsligt två polisbilar fram, och ur dem hoppade konstapler, som grep tre studenter — en av dem nybakad — som för övrigt är absolutist och hade iakttagit ett nyktert uppträdande under hela hippan — samt två som kommit rennande till Boden för att ta emot de nya studenterna. De tre beriktades av legens representanter.

Så snaningom samlades samtliga i uppgång deltagande utanför polisstationen för att få del av de anhållna kamraternas öde. Vid förhöret inne på stationen lär alla de närvarande ha pratat i mummen på varandra, och stämningen var synnerligen irriterad. Läroverkets gymnasiallärare, organiserad nykterist och frisksportare, blev också beskyld för att vara berusad, trots att han hade ett 40-tal vittnen på att han druckit sockerdricka hela kvällen.

Poliskommissarie Brickell säger att han mycket väl förstår att ynglingarna ville fira sin examensdag, men han anser att det bör ske under andra former.

Polisen framhåller vidare att man nycket väl kunnat överse med studenterna, om det man måste skrida till aktion då trafiken hindrades. Studenterna gick i tredubbla led på körbanan och hindrade inte om uppmaningarna att go plats åt bilar. Alldrigt så pinfärska studenter får inte

Statsutskottet studerar Hälsingborgs bangård

Sjutton man ur statsutskottet med talman Skoglund i spetsen avlade på måndagen besök i Hälsingborg för att informera sig i bangårdsfrågan. Det ligger mycket i det som sagts att en lösning enligt bangårdskommitténs förslag skulle utgöra ett dröjsmål med det vackra öppna torget, sade en av ledamöterna efter rundvandringen, men i vad mån hans uppfattning delas av majoriteten blir klart först på tisdagen sedan utskottet tagit ställning efter återkomsten till Stockholm.

I bilar gjordes en rundtur kring de aktuella områdena, och till slut åkte ledamöterna tåg från Odåkra till Hälsingborg (ver bland annat vindukten — ofta nämnd i diskussionen. Cicerone under rundturen var stadsplanechefen G. Sundbärg och utom utskottet deltog landsekreteraren Sune Wetterlund, vägdirektör W. Mannerfelt och länsarkitekt Zöbe Borg samt stadsfullmäktige och drätselkammarens presidier. Oppositionen var inte inbjuden, ej heller pressen.

Efter lunch följde demonstration av rivningar och modeller till bangårdskommitténs förslag, och så fick representanter för KAK och Motormännens riksförbund tillfälle, varjämte från privat håll ett par förslag lanserades och diskuterades, bland annat ett tunnelprojekt. Även den lokala oppositionskommittén fick nu komma till tals och överlämnade sina skriftpåminnelser. På kvällen bjöd staden på middag, och med nattåget for utskottsledamöterna tillbaka till Stockholm. (DN, Hälsingborg.)

Skeppsholmsbron förstärks

Fortifikationsförvaltningen hemställer att regeringen skall anvisa 120,000 kr. för förstärkning av Skeppsholmsbron och meddela byggnadstillstånd för företaget.

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00

Telegramadress: *Dagnyheter*,
Postgiro (Giro för annonser) nummer 1611 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten.*
(Träffas säkrast kl. 12.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Kihlberg.*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman.*
Dagens Nyheters Aktiebolag:
Verkst. direktör: *Helge Hellbom.*

PRENUMERATIONSPRISER
A Stockholmsuppingan
Månat .. 4: 75 Kvartal .. 19: 75
Halvår .. 37: — Helår .... 54: —
SENASTE ANNONSPRISLISTA
daterad 12/5 1950 tillhandahålles på begäran.

Dagens Nyheters tryckeri, Sthlm.

Etiopienplanen kom inte i väg

De etiopiska flygare som på måndagsmorgonen skulle ha lämnat Sverige blev kvar i landet. Orsaken var de otursamma väderleksförhållandena. Endast ett flygplan av sex kom i väg.

De fem B-17 som inköpts från svenska flygvapnet och etiopiska kejsarens privata de Havilland Dove stod på måndagsmorgonen startklara på Hessälgället utanför Västerås. "Dua-van" startade programenligt kl. 7 med London som närmaste mål, medan starten för de övriga uppskjöts i väntan på bättre väder. Ett åskcentrum över Svealand hindrade nämligen avfärden, och först på tisdagsmorgonen borde starten ske om väderleksförhållandena förbättrats till dess.

Av de fem bombplanen skall fyra flygas av infödda etiopier, medan det femte flygs av divisionschefen i det etiopiska flygvapnet, major Sven-Eric Sjöstedt. Flyldledare är chefen för det etiopiska flygvapnet, överste C.-G. von Essen, som flyger kejsarens privata plan. (DN, Västerås.)

Långholmsdirektören bemöter hr Mogård

Riksdagsman Mogårds (s) anmärkningar i första kammaren i lördags med disciplinen på Långholmen tillbakavisas av fängelsedirektör Carl Zetterlund, som med anledning av påståendet om oordning på fängelse under Kristi himmelsfärdsdag hört fängelsepastorn, befälet och den övriga personalen.

— Samtliga hörda vittnordar att det var lugnt, tyst och stilla i alla avdelningar och korridorer under gudstjänsttiden, säger direktör Zetterlund. Fängelsepastorn har, som han uttrycker det, inte hört "ett knäpp". Jag vill vidare framhålla att det var tio åhörare vid gudstjänsten och inte tre, som hr Mogård uppgav. Dessutom har vi höglatarinläggning från kyrkan till såväl kronohäkten, sinnes- och kroppssjukhusens och kvinnoanstaltens avdelningar, vilkas interner alltså härigenom får följa med gudstjänsten. Någon återgång till den gamla ordningen att tvinga interneina till gudstjänstbesök är inte att påräkna, tillägger fängelsedirektören.

utskottet deltog landsekreteraren Sune Wetterlund, vägdirektör W. Mannerfelt och länsarkitekt Zöbe Borg samt stadsfullmäktige och drätselkammarens presidier. Oppositionen var inte inbjuden, ej heller pressen.

Efter lunch följde demonstration av rivningar och modeller till bangårdskommitténs förslag, och så fick representanter för KAK och Motormännens riksförbund tillfälle, varjämte från privat håll ett par förslag lanserades och diskuterades, bland annat ett tunnelprojekt. Även den lokala oppositionskommittén fick nu komma till tals och överlämnade sina skriftpåminnelser. På kvällen bjöd staden på middag, och med nattåget for utskottsledamöterna tillbaka till Stockholm. (DN, Hälsingborg.)

Ramlösa är ett bordsvatten, som både familjen och gästerna sätter värde på — lätt kolsyrat, svagt alkaliskt och med en frisk, behaglig smak.

Ramlösa finnes i livsmedels-, speceri- och mejeriaffärer och säljes på såväl helflaskor som halv- och kvartsflaskor.

Ramlösa

En dryck med kulinarisk kultur

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.